

més, per a guarir els que estan en condicions i que no poden fer-ho per manca de mitjans, vàrem determinar, d'acord amb el senyor Coll i Rodés, delegat de Beneficència, destinar-ho tot a la construcció d'un hospital per a tuberculosos i vaig fer formular un projecte pel facultatiu municipal, assessorat per especialistes d'anomenada, destinant-hi uns terrenys que l'Ajuntament posseeix a Vista-Rica i després d'enviar-lo a informe de l'Acadèmia de Medicina i de fer-hi algunes modificacions, d'acord amb el referit informe, vàrem fer el dictamen del projecte, pressupost i plec de condicions per a treure'l a subhasta. dictamen que figurava a l'ordre del dia de la sessió municipal que havia de celebrar-se la mateixa setmana que va proclamar-se la República i que no va poder tenir lloc per haver-se apoderat violentament del Municipi els que havien estat elegits últimament. Aquest és el motiu de què no hagi anat endavant la construcció de l'hospital de referència i no, com afirma aquell articulista, per haver-se destinat la quantitat esmentada a altres afers; la prova és que, si encara figura en el pressupost, com ell mateix afirma, és perquè no s'ha gastat.

També tenia fet un projecte i pressupost per ampliar l'edifici de Maternologia augmentant el número de llits per a les parteres pobres i que no es va fer pel mateix motiu que l'anterior.

Tot l'exposat demostra que l'Ajuntament de Barcelona ha fet, per la seva banda, tot i quasi més del que li permetien les seves disponibilitats econòmiques i que no és la millor manera per a resoldre problemes d'aquesta naturalesa la de criticar el que s'ha fet i el que s'ha deixat de fer,

sinó col·laborant i encoratjant les autoritats i les Corporacions quan s'ocupen d'afers que van encaminats al millorament de la Societat i fent les observacions oportunes quan es creu que van errats.

Jo crec que les corporacions mèdiques i els metges que escriuen per a la premsa haurien d'emprendre una campanya constant per a l'educació sanitària del nostre poble; avui, fins les persones instruïdes confonen la cultura amb l'ensenyament. Els polítics i la premsa no professional parlen molt de cultura, però referint-se quasi sempre a l'ensenyament, sense fixar-se que la cultura ha d'ésser integral i que no pot haver-hi cultura sense sanitat; que la civilització dels pobles, no es mesura solament pel nombre d'analfabets, sinó també per l'índex de mortalitat de les malalties evitables.

En el Consistori de Barcelona ja fa uns quants anys que no hi ha cap regidor que s'atreveixi a oposar-se a cap dictamen que es refereixi a l'ensenyament, per a no passar per inculte, però, quan es tracta de problemes de la sanitat, tota despesa els sembla exagerada i encara, en moltes ocasions, si es deixen convèncer és perquè ho miren més des del punt de vista de la beneficència que de la sanitat.

Cal, repeteixo, una acció constant des de la premsa no professional, fent veure les vides que poden estalviar-se solucionant tots els problemes que ens planteja la Sanitat, mostrant els índexs de mortalitat dels diferents països a mesura que han anat resolent aquests problemes i així s'aniran convençant que no pot haver-hi cultura ni civilització, si no es compta amb la Sanitat.

El dia 31 del corrent mes de març acaba definitivament el termini per a la presentació de proposicions per a l'Assemblea de Delelegats i les Juntes Generals de les Institucions.